

Publicerad 2006-07-08 20:09 av LeifTussilago

I vilket Rasmus och Palles misär beskrivs

En öl till maten är alldeles för lite.

Mätt och äcklad efter dagens rätt
en öl till maten var alldeles för lite
jag hör musiken och vill ut och dra
men så har jag ju lovat dig att stanna
så vi ler på rutin och låtsas ha roligt
man kan ju ha roligt utan att supa

Löften och principer är till
för dem vars hjärtan och själar insjuknat
och mitt samvete orkar inte med ännu ett svek
du skulle ju aldrig förlåta mig
dina förväntningar skulle ännu en gång gå i kras
så nu har jag lovat igen och bundit mig själv

Men ölen står kalla i kylen och musiken är igång
och jag väljer slugt de låtar du behöver
för att du skall förföras
och jag med ett leende kan säga "vad var det jag sa"
när andarna lockar och känslorna är ens känslspröt
låter man sig gärna gå vilse ännu en gång

Efter några timmars diskuterande sitter vi där
lyssnar på moraträsk och sprit och amfetamin
med en varsin hora i famnen

- Palle kuling, vad var det jag sa?

- Nu är du lycklig, Rasmus nalle, men imorgon är

det min tur att säga \"vad var det jag sa?\"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LeifTussilago med Poeter.se id #9500 innehar upphovsrätten